

UEPS

QUARTERLY

84

Driemaandlijks / Trimestriël | juli-augustus-september 2007 / Afgiftekantoor Antwerpen X

UEPS: kwaliteit - ervaring - traditie

The United Elvis Presley Society

Elvis Quarterly
Driemaandelijks tijdschrift
juli-augustus-september 2007
Afgiftekantoor: Antwerpen X - 8/1143
Verantwoordelijk uitgever:
Hubert Vindevogel
Pijlstraat 15
2070 Zwijndrecht
tel/fax: 03 2529222
e-mail: tcb.elvis@skynet.be
www.ueps.be

Voorzitter:
Hubert Vindevogel
Secretariaat:
Martha Dubois

Medewerkers:
Tina Argyll
Cecile Bauwens
Leo Bruynseels
Colette Deboodt
Pierre De Meuter
Marc Duytschaever
Dominique Flandroit
Marijke Lombaert
Tommy Peeters
Jean-Claude Piret
Verlele Remysen

Correspondenten:
Bill Burk
Stefaan Demarest
Ale Hartgers
David Neale

Layout / drukwerk:
Drukkerscollectief De Wrikker
Patriottenstraat 29, 2600 Berchem
03 218 56 74
info@dewrikker.be
www.dewrikker.be

Franstalige afdeling:

Jean-Claude Piret - Colette Deboodt
Rue Lumsomny 2ème Avenue 218
5651 Tarcienne
tel/fax 071 214983
e-mail: piret.jc@scarlet.be

Rekeningnummers:

UEPS (lidgelden, concerten)
068-2040050-70

TCB (boetiek):
220-0981888-90

Nederland:
Giro 2730496 (op naam van Hubert Vindevogel)
IBAN: BE34 220098188890 – BIC GEBABEBB (boetiek)
IBAN: BE60 068204005070 – BIC GCCCBEBB (lidgelden – concerten)

Showroom:
American Dream
Dorp West 13
2070 Zwijndrecht
tel: 03 2529089 (open op donderdag, vrijdag en zaterdag van 10 tot 18 uur
- Eerste zondag van elke maand van 13 tot 18 uur)

Abonnementen België
Een jaar: 16 € / twee jaar: 27 €

Ereleden:
Een jaar: 25 € / twee jaar: 40 €

Abonnementen Nederland:
Een jaar: 18 € / twee jaar: 32 €
Ereleden:
Een jaar: 29,50 € / twee jaar: 50 €

Copyright:
Geen materiaal mag worden gebruikt zonder uitzonderlijke toestemming
van de uitgever.

Verkoopprijs losse nummers: 4 €

USA
2007

Trouwlustige Elvisfans te Las Vegas in de Graceland Wedding Chapel

Het zit erop!

Terwijl we nog volop aan recuperatie toe zijn, grasduinen we even tussen de honderden foto's die we tijdens deze U.S.A reis namen. Enkele honderden, misschien wel veel, maar weinig in vergelijking met sommige van onze medereizigers, die spreken van duizenden foto's! Een goede reis uit zich in het aantal foto's... dus dat zal dan wel!

Uiteraard is het erg leuk te kunnen terugblikken op een uiterst geslaagde reis met als beginpunt San Francisco en te eindigen te Memphis.

Even opsommen: een erg leuk Toscaans getint hotel in deze prachtige bay-stad, op een boogschuit van Fisherman's Wharf. Temperatuur: koud 's morgens en 's avonds maar erg aangenaam tijdens de middaguurtjes. Bezoeken aan de Golden Gate, Sausalito, Alcatraz, rijden met het kabeltrammetje en lekker eten in Chinatown. Een dagje langer had nog best gekund! De vergezichten, rotsen, canyons en bergmeertjes van de volgende dagen zullen we ook niet vlug vergeten. Haarscherpe foto's tonen ons Yosemite National Parc, adem-

benemende beelden (en een te hete temperatuur) in Death Valley, schitterend hotel in een skigebied, Bryce Canyon (een hoogtepunt!) en Zion. Wat een pracht!

Las Vegas overdonderde natuurlijk iedereen. De hotels worden alsnog groter en meer spectaculairder, de geldsommen die hier worden verloren zijn magisch hoog, terwijl de stad één "nep" is, tot de siliconen van de barmeisjes toe. Toch vonden acht Belgische koppels de weg naar de "Graceland Chapel" en gingen nog trouwen ook! (foto) Op dat ogenblik vertoefden ze in

**USA
2007**

gedachten al een beetje in Elvisland. Dat gevoel werd pas op 11 augustus waarheid toen de 150-koppige groep op de luchthaven van Memphis voet zette. Een ware hittegolf teisterde het zuiden van de U.S. met gevolg dat 14 mensen overleden aan de gevolgen van de warmte (waaronder één Elvisfan). Dat hadden ze hier in dertig jaar niet meegemaakt en de Memphianen zijn wel wat gewoon. Gelukkig is er overal airco en konden de zwetende lijven wat verkoeling zoeken in hotels, restaurants en shoppings. Een Belg wil wel wat zon en warmte, dus waarom klagen?

Héél veel Elvisfans in en rond Graceland, vele hotels propvol... en toch valt het allemaal wel mee, want de meesten verspreiden zich een weeklang her en der. Enkel de Sun Studio barstte uit zijn voegen: zet vijftig man in dit kleine lokaaltje en je hebt al een "full house". Op 15 augustus was de Candlelight één grote chaos. Er was weinig orde te bespeuren en hoewel EPE op voorhand wist dat het een erg drukke dag zou worden werd het voor de meesten wachten tot de vroege uurtjes. Het aanschuiven in een meer dan zwoele avond was voor velen nèt een ietsje teveel. Minstens 50.000 fans schuifelden tergend langzaam naar de graf tombe van Elvis, die bedolven onder de bloemen nog nauwelijks zichtbaar bleef. Velen hebben de poort niet eens bereikt en haakten af wegens te oververmoeid. Het concert dan, een dagje later:

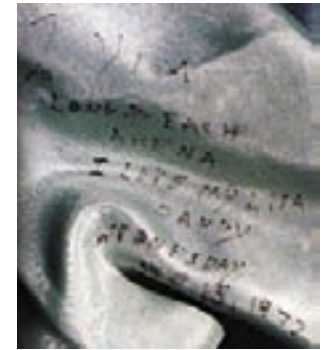

17.000 gelukkige fans die het evenement van hun leven meemaakten, met schitterende beelden en een perfect geluid. Helaas was dat niet zo op de goedkopere zitjes, de "echo" was daar naar het schijnt erg storend en het was bijtijds erg koud in de zaal. Gelukkig kon de aanwezigheid van Priscilla en vooral Lisa Marie de menigte op-

Lisa Marie zingt "In The Ghetto" en vindt een gebandtekende sjaal van Elvis tussen de Graceland archieven.

warmen. Lisa bracht een nieuw duet met haar vader (In The Ghetto), waarvan het laatste gedeelte "live" werd gezongen. Een minuten durende staande ovatie was het gevolg. Toen Lisa een sneer aan de pers gaf (voor het uitlekken van het duet, dat een dagje voorheen al uitgebreid in de kranten werd becommentarieerd) werd het even

stil in de zaal. Gelukkig kon Elvis zelf, op het grote doek, de kadans weer bovenhalen. Spijtig dat er ook nog een tweede concert volgde: 57 dollar voor een zitje is ook niet niks te noemen, terwijl de herhalingen uit het eerste concert er niet hadden mogen zijn. De 5.000 aanwezige fans gingen hier duidelijk minder uit de bol, logisch...

**USA
2007**

Jumpsuits All Access tentoonstelling te Graceland

↑ De Thomas Street Band vervoegen Terry Mike Jeffrey tijdens het concert van de UEPS

← Gelukkig weerzien met D.J. Fontana

Danslustigen tijdens de party op 13/8.

De vele andere concerten, soms 's middags en ook 's avonds waren allemaal leuk om bijwonen. Het kostenplaatje van de week was echter minder leuk. Tenslotte moet de fan ook nog eten en drinken, en dat is, ondanks de goedkope dollar, toch nog altijd een dure bedoening. Lees even mee: een "erg" lekkere steak, twee biertjes, taks en drinkgeld: 45 Dollar! Taks en drinkgeld, daar kennen de Amerikanen wat van!

Niettegenstaande onze leden hun creditkaart-tegoeden zagen slinken tot een minimum zullen de duizenden fotootjes veel goed maken. Terugkijken naar een perfecte reis is zeer leuk, de ongemakken van financiële aard zijn dan ook vlug vergeten!

Epiloog

We reisden met een uitermate leuke groep van 150 leden, waarin ook 8 Zwitserse fans, één Franse en vijf Nederlanders. Het hoeft geen betoog dat we aan deze reis prettige herinneringen overhouden. De gidsen die ons vergezelden waren allen even behulpzaam en leuk om mee te werken. Een speciale dank richten we aan *Babette* die de derde groep naar Memphis bracht. Overal en altijd stond zij paraat om te helpen waar nodig. Zij is er zo eentje "uit de duizend"!

Soms werd ons gevraagd waarom geen Nederlandstalige persmensen (radio, TV, dagbladen) deze reis volgden, terwijl andere clubs dagelijks op TV verschenen. We hoeven daar niet zo heel veel woorden aan te verspillen: de

ons beconcurrerende club wordt aangevoerd door een werknemer bij de Persgroep. Deze omkadert zowel Het Laatste Nieuws, De Nieuwe Gazet, Dag Allemaal, Familie, Goed Gevoel, de Morgen, VTM en ATV. Op de vraag die we aan de hoofdredacteur richtten waarom ons concert (van 9 juni 2007 II.) werd doodgezwegen kregen we als gezwind antwoord: de verantwoordelijke van de andere club werkt wel hier, hé.

Op 30 juni mailden we volgend verzoek: "Samen naar buiten treden wat de pers betreft. Het is een onzinnige situatie dat ieder op eigen houtje de pers te woord staat. Het voorrecht van journalist te zijn moet je dan voor één keer kunnen opzij schuiven. De thuiszittende mensen hebben recht op een eerlijke benadering van ongeveer 275 Belgische reizigers".

U begrijpt het natuurlijk al. We kregen hier ook een "njet" op het request.

Hubert

Sam Thompson liep op 13/8 ook even langs en groet Bobby Wood. ↓

↑ De wandeling in kleine groepjes doorheen Memphis valt zeer in de smaak.

Overton Shell ↗

Publiciteit voor Elvissnoepjes op het grasperk voor Graceland →

↑ Belgen overvallen Poplar Tunes

↖ Binnenzicht van Graceland

← Het auditorium van Humes High School

Onze groep aan de poort van Graceland

Viva Las Vegas

-Viva Las Vegas is een mooie compilatie CD waarop een onuitgegeven concert te vinden is van de show van 21 Augustus. Alléén in de States werd deze CD zonder het bijkomende concert uitgebracht.

CD 1:

Viva Las Vegas (10/7/1963) / See See Rider / The Wonder Of You / Polk Salad Annie (17/2/1970) / Release Me (18/2/1970) / Let It Be Me (17/2/1970) / Proud Mary 16/2/1970) / I Just Can't Help Believin' (13/8/1970) / Walk A Mile In My Shoes 19/2/1970) / Bridge Over Troubled Water (11/8/1970) / Patch It Up (12/8/1970) / I've Lost You (11/8/1970) / You Don't Have To Say You Love Me (10/8/1970) / You've Lost That Loving Feeling (13/8/1970) / American Trilogy / Never Been To Spain / You Gave Me A Mountain (16/2/1972) / It's Over (17/2/1972) / The Impossible Dream (16/2/1972)

Deze songs verschenen al eerder op diverse CD's, zoals "On Stage", Live In Las Vegas (4-CD set), A Live In Music (4-CD set), Polk Salad Annie (FTD), That's The Way It Is, Seventies Masters, Alleen de tracks "I Just Can't Help Believin' en You've Lost That Lovin' Feeling (13/8/1970) zijn niet onmiddellijk op een andere release terug te vinden.

CD 2:

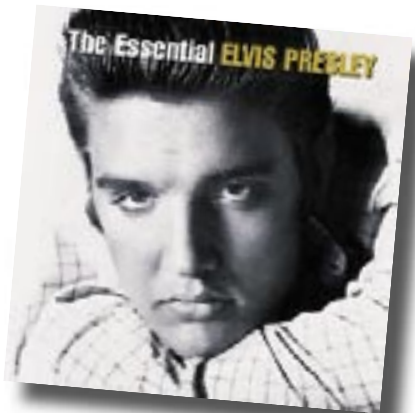
Blue Suede Shoes / I Got A Woman / All Shook Up / Love Me Tender / Jailhouse Rock, Don't Be Cruel / Heartbreak Hotel / Hound Dog / Memories / Mystery Train, Tiger Man / Monologue / Baby What You Want Me To Do / (Surrender) Runaway / Are You Lonesome Tonight / Yesterday, Hey Jude / Introductions (Happy Birthday James Burton) / In The Ghetto / Suspicious Minds / What'd I Say / Can't Help Falling In Love. (alle opnames dateren van 21 augustus 1969 (dinner show)

Prijs: 16 Euro (+ 1,56 Euro verzending)

The Essential Elvis Presley

The Essential Elvis Presley is een verzamel-CD (dubbel) waarop 52 songs te vinden zijn in een nogal willekeurige volgorde. Zo start de eerste CD met het liedje "Suspicious Minds", waarop "Blue Suede Shoes" volgt. Deze dubbelaar is voor de niet-Elvisfan wel een erg leuke wijze om de king te leren kennen en appreciëren.

Prijs: 18 € (+ 1,56 € verzending)

Elvis, The King

Elvis, The King is identiek dezelfde CD als "Essential Elvis", maar in een andere verpakking. Het is ons dan ook niet erg duidelijk waarom BMG deze twee producten tegelijk uitbrengt. Het scheidt onduidelijkheid en je loop nog de kans ook dat je twee maal hetzelfde product gaat kopen!

Prijs: 18 € (+ 1,56 € verzending)

Early Elvis

Op dit schijfje staan 25 tracks uit de fifties aan een erg leuke prijs. RCA ziet de verkoop van deze fifties-CD's duidelijk teruglopen nu in Europa geen rechten meer moeten betaald worden voor songs die minimaal 50 jaar geleden werden uitgebracht.

Prijs: 7 € (+ 1,56 € verzending)

Burning Love - Separate Ways

Via RCA – Amerika kwamen zijn nu ook deze twee budget-CD's verkrijgbaar. Leuk voor de verzamelaar die alles in zijn collectie wil.

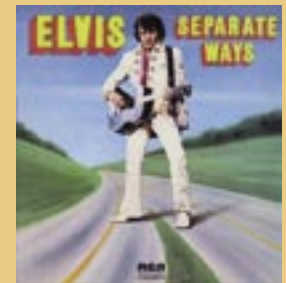
Prijs: 16 € elk (+1,56 € verzending)

Gold Records

RCA bracht vijf cd's terug op de markt in een erg originele verpakking: het schijfje zit zo verpakt dat het precies een gouden plaat in kadertje lijkt; Bovendien is de verkoopprijs best te smaken! Op deze wijze werden volgende cd's terug beschikbaar: Elvis Presley (de eerste LP) / Loving You / G.I. Blues / Aloha From Hawaii / Madison Square Garden

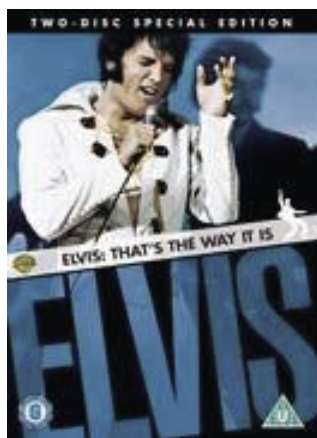
Prijs: 13 € elk (+1,56 € verzending)

-Warner Bros maakte er met de release van de aangekondigde DVD's een mooi zootje van. Eerst voerden ze een campagne waarin vermeld werd dat Elvis wereldwijd "1 miljoen platen" verkocht, en grote hoeveelheden drugs werden gevonden in zijn lichaam. Op de website van Warner konden ze het ook zover krijgen dat zijn naam ook verkeerd werd gespeld. Op het achterkantje van de DVD "Girl Happy" staat vervolgens de song "Good News" vermeld. Kent u deze? Wij ontvingen vervolgens na onze terugkomst uit de States de zes DVD's in vier afzonderlijke zendingen. Leuk is anders. Over de eerder aangekondigde "Tickle Me" en de speciale versies van "Viva Las Vegas" komen er voorlopig niet. Ook is de release van "That's the Way It Is" voorlopig niet voorzien in de Belgische en Nederlandse catalogus van Warner

Prijs: Girl Happy, Charro, Kissin' Cousins, Live A Little, Love A Little, Stay Away Joe, Jailhouse Rock: 14 € (+1,56 € per stuk, prijs van de verzending van alle vijf films in éénmaal: 4,30 Euro.

This Is Elvis: 28 Euro (+1,56 Euro verzending). Deze DVD bevat ook nog wat extra toegevoegd beeldmateriaal

-Elvis, That's The Way It Is

(Special edition)

Voorlopig is deze DVD nog niet te koop in België en Nederland, maar zit hij wel in de normale release in Engeland. Staan op deze dubbel-DVD: de allereerste versie uit 1970 en de herwerkte film uit 2000.

Prijs: 28 € (+1,56 € verzending)

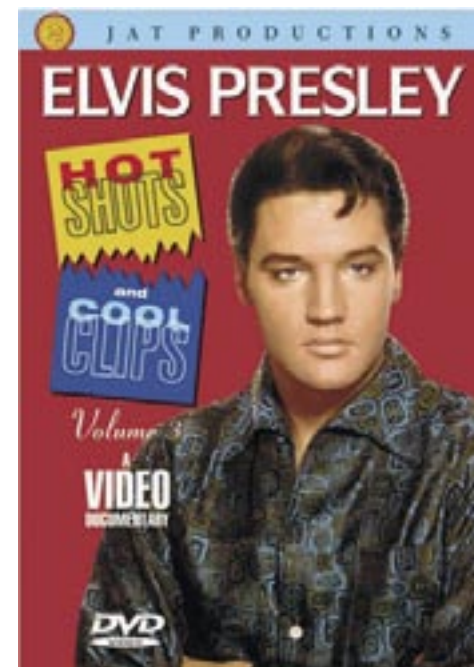
Hot Shots & Cool Clips volume 3:

Deze DVD van JAT productions is zijn aankoop zeker waard. Op deze unieke DVD zijn ondermeer volgende beelden te zien: de Jailhouse Rock screentest, Elvis & Liberace backstage, 1957 Chicaco, de première van love me Tender, persconferentie uit 1970, de Elvis gouden Cadillac tour, de schenking van de Potomac (het yacht van wijlen President Roosevelt), Elvis huwelijk en een TV-spot van Roustabout. Bovendien is (dank zij de goedkope dollar) deze DVD leverbaar aan een uitermate leuke prijs!

21 Euro (+ 1,56 Euro verzending)

-EPE (Elvis Presley Enterprises) plant in het kort een zeer spectaculaire DVD die zal worden uitgebracht door "Sony BMG".

De Amerikaanse versie van deze DVD zal 15 songs bevatten, terwijl de Europese release mag rekenen op het dubbele van dit aantal (wegens verschillende richtlijnen in de auteursrechten).

Elvis The #1 Hit Performances

De inhoud:

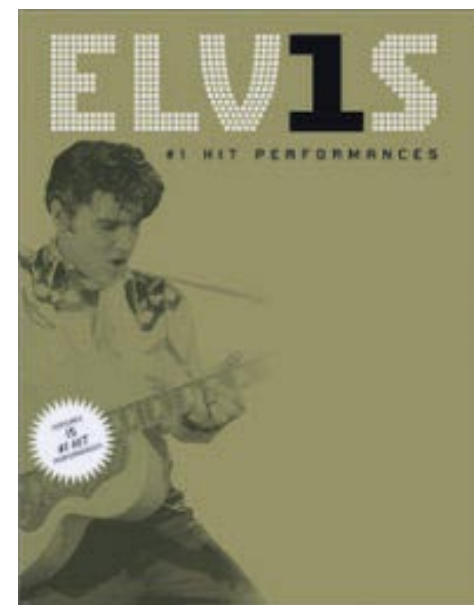
The #1 Hits - Heartbreak Hotel, Hound Dog, Can't Help Falling in Love, Jailhouse Rock, Don't Be Cruel, Suspicious Minds, Burning Love.

More #1 Hits: Love Me Tender, All Shook Up, Teddy Bear, Stuck on You, Are You Lonesome Tonight?, Return To Sender, In the Ghetto, The Wonder of You, One Night, A Big Hunk O' Love, Wooden Heart, Rock-a-Hula Baby, Too Much, I Want You, I Need You, I Love You.

Additional Elvis classics: That's All Right, Blue Suede Shoes, Love Me, Treat Me Nice, Trouble, Bossa Nova Baby, Don't Cry Daddy, An American Trilogy, If I Can Dream. De beelden komen uit diverse TV-shows en films.

Zeker om naar uit te kijken!

De prijs van deze DVD is nog niet bekend, maar

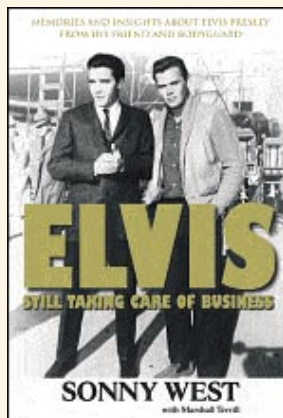
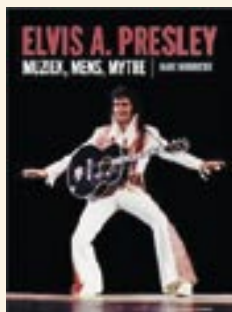

Muziek, Mens, Mythe (Vlaamse editie)

Eindelijk is dit lijvige boek (700 bladzijden) terug te koop, nadat een eerste editie verscheen in 1994 (tijdens het concert "Elvis Forever" in de Koningin Elisabethzaal te Antwerpen). Enkele jaren later lanceerde een Nederlands-Belgische uitgeverij een bijgewerkte versie, en nu is er dan een derde druk die werd vervolledigd tot 2007. U leest in dit boek het volledige leversverhaal van Elvis met daarbij telkens de meest in het oog springende gebeurtenissen van dat jaar in Europa. Na het levensverhaal volgt dan een opsomming van de industrie rondom Elvis: de boeken, fonoplaten, CD's, video's en DVD's. Tenslotte krijgt de lezer ook nog een overzicht van de verkoopcijfers. Het boek kreeg heel wat aandacht in de Vlaamse pers. Op 16 augustus liep auteur Marc Hendrickx van het ene radioprogramma naar het andere en van de ene TV-studio naar de volgende. Ook de meeste dagbladen hadden ruim interesse, waaronder Het Nieuwsblad in drie verschillende afleveringen. Het Laatste Nieuws echter blonk uit door niet één woord aan het boek te spenderen. Dit titanenwerk is een absolute "must" voor iedereen. Deze bijgewerkte versie is niet zomaar een nieuwe druk. Vele foto's werden vervangen of in een betere kwaliteit afgedrukt, onbelangrijke zaken werden geschrapt en vervangen. Dit Nederlandstalige werk is daarom een stevige aanrader! *32 € (+8,60 € verzending)*

Muziek, Mens Mythe (Nederlandse editie)

-In Nederland verscheen het boek "Muziek, Mens, Mythe" van Marc Hendrickx in een compleet andere vorm. Bij onze noorderburen werd geopteerd voor een boek, samen met twee DVD's. Op die DVD's: The Early Years / The Last 24 Hours (The Early Years is de TV-serie die in Amerika werd genomineerd maar grandioos flopte in Europa). Een niet zo beste keuze dus, temeer omdat Marc Hendrickx deze reeks in zijn boek een erg slechte kwotatie gaf: "de blunders die deze minireeks bevat gewoon maar opsommen, zou dit boek al een bladzijde of zes langer maken". Geen goede zaak om het boek te koppelen aan deze DVD's!

Elvis, Still Taking Care Of Business

Enkele weken voor ons vertrek naar de States lezen we het "ophefmakende boek" van Sonny West. Nu ja, ophefmakend is het helemaal niet geworden en er staan geen vernederende dingen in die Elvis' imago zouden kunnen schaden. Na het boek "Elvis, What Happened" (1977) dat Sonny West samen schreef met Red West en Dave Hebler is Sonny dertig jaar uit het zonlicht verdwenen en bijna voorgoed verbannen door de vele Elvisfans. Bij de publicatie van zijn nieuw boek gingen dan ook vele wenkbrouwen aan het fronsen en gingen clubs al onmiddellijk in het verweer door het boek op voorhand te bannen. Zij hebben ongelijk: het werk is een eerlijk verhaal hoe Sonny en Elvis vrienden voor het leven werden, hoe Sonny Elvis door dik en dun verdedigde en waarom hij in 1977 overging tot het schrijven van "Elvis, What Happened". Indien je een beetje Engels verstaat, is het een gemakkelijk en onderhoudend geschreven werk, waarbij je alléén maar méér inzicht krijgt in het turbulente leven van een rock 'n' roll ster. Sonny West heeft een groot deel van zijn leven aan de zijde van Elvis gestaan en looft hem nog steeds.

32 Euro (+4,30 Euro verzendkosten).

On Tour 75

In 2004 werd het eerste boek van Sandi Pichon uitgegeven. Het boek heette "Raised on Elvis! Elvis! Elvis!" en werd duidelijk door een vurig Elvisfan geschreven. Spijtig genoeg was de reproductie van sommige van de in het boek gebruikte foto's niet zo optimaal. Daarom waren er twijfels over het nieuwe boek van Sandi, "Elvis On Tour '75;" De zorgen bleken ongegrond: het boek is in alle opzichten goed.

Gedurende vijf jaar in de jaren zeventig, heeft Sandi meer dan 150 van Elvis z'n concerten bijgewoond. Daar heeft ze ook ontelbare foto's genomen. "Elvis On Tour '75" is een boek van groot formaat waarin foto's en beschrijvingen van vier van deze shows, uit april en mei 1975, terug te vinden zijn. Alhoewel de meeste van de afgebeelde foto's van Sandi zelf zijn, worden er ook een aantal van Keith Alverson, Derek Philips, en Gregor Retowski gepubliceerd.

Het boek begint met een lijst van alle concerten die Elvis gegeven heeft in 1975. Vervolgens worden vier van de shows in detail bekeken: 25 april in het Veterans Memorial Coliseum te Jacksonville, Florida; 30 april in het Omni Centrum te Atlanta, Georgia; 1 mei, opnieuw in het Omni, 2 mei, alweer in het Omni. Telkens krijgt men een afbeelding van de plaats van het optreden (verschillende afbeeldingen worden gebruikt voor de drie Omni concerten), aantal aanwezigen, en een lijst van de opgevoerde nummers. Vervolgens zijn er foto's, foto's en nog meer foto's, met wat commentaar van Sandi en af en toe een quote van Elvis zelf. Omdat er zo veel foto's zijn -- meer dan vier honderd! -- is er relatief weinig tekst, maar dit is dan ook voldoende voor dit type boek.

De afdrukkwaliteit van de foto's is uitstekend en het gebruikte papier is van de beste kwaliteit, met een speciale behandeling om vingerafdrukken te vermijden. De kleuren worden goed weergegeven en de meeste foto's zijn scherp. Reeksen foto's geven een goed idee van de dynamisme van een Elvis show. De layout is verzorgd: een achtergrond van zwart met een variatie van fotoformaten en -plaatsingen vormen een aangename voorstelling. Er zijn foto's van dichtbij, breedbeeld-opnames, actiefoto's, en allerlei andere type foto's. Liefhebbers van Elvis op het podium zullen in de wolven zijn met zowel de kwantiteit als de kwaliteit van de foto's. Er is wel één nadeel: tijdens drie van de vier concerten heeft Elvis hetzelfde pak gedragen en daardoor is er maar weinig variatie in dit aspect van de opnames. "Elvis On Tour '75" is stukken beter dan de meeste Elvis-boeken van grote uitgevers, zowel op het gebied van inhoud als productie. Een uitgave die concertfans niet zullen willen missen.

David Neale

Prijs: 39 Euro (+4,30 Euro verzending)

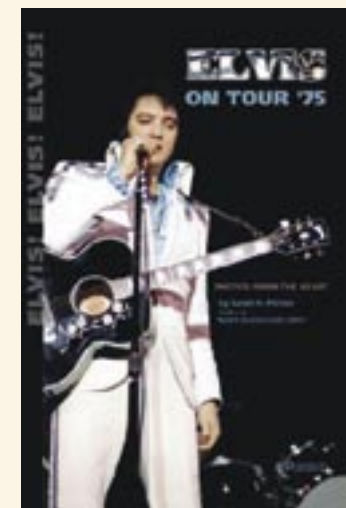

Elvis Is Back

Dit boek, een uitgave van de Deense fanclub is verpakt in een mooie luxe-euze doos (zoals ook Inside G.I. Blues en Inside Roustabout). Vele foto's vertellen het verhaal van de terugkeer van Elvis uit de legerdienst, de vele opnamesessies na die terugkeer, en de Frank Sinatra-show. Het werd een denderende comeback voor Elvis, en dit boek geeft een perfect beeld van de jaren 1960-1961.

Het boek is genummerd (2000 exemplaren) en wordt geleverd met een DVD, een vinylsingle en enkele postkaarten. Op de DVD staan beelden van de persconferentie vooraleer Elvis naar het leger vertrekt, de persconferentie na zijn legerdienst, de trailer van G.I. Blues en beelden van de "welcome home"-party na het leger.

39 € (+4,30 € verzending)

FOLLOW THAT DREAM NIEUWE RELEASES

Girls Girls Girls

Girls! Girls! Girls! / I Don't Wanna Be Tied / Where Do You Come From / I Don't Want To / We'll Be Together / A Boy Like Me, A Girl Like You / Earth Boy / Return To Sender / Because Of Love / Thanks To The Rolling Sea / Song Of The Shrimp / The Walls Have Ears / We're Coming In Loaded.
NEW BONUS SONGS: Mama / Plantation Rock / End Title: Dainty Little Moonbeams / Girls! Girls! Girls!
OUTTAKES: A Boy Like Me, A Girl Like You (takes 1, 2) / Mama (takes 1, 2, 3, 4) / Thanks To The Rolling Sea (take 3) / Earth Boy (movie version-splice of take 2 & 4) / We'll Be Together (takes 8,10) / Mama (takes 5, 6, 7, 8) / I Don't Wanna Be Tied (movie version-take 8 & take 10 intro) / A Boy Like Me, A Girl Like You (takes 3, 4) / Thanks To The Rolling Sea (take 10) / Plantation Rock (take 17 insert) / Mama (take 9) / Mama (The Amigos) / Mama (instrumental) / Mama (1970 Let's Be Friends album version)

Pot Luck:

Kiss Me Quick / Just For Old Time Sake / Gonna Get Back Home Somehow / (Such An) Easy Question / Steppin' Out Of Line / I'm Yours / Something Blue / Suspicion / I Feel That I've Known You Forever / Night Rider / Fountain Of Love / That's Someone You Never Forget.

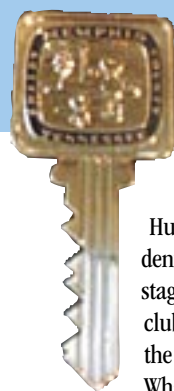
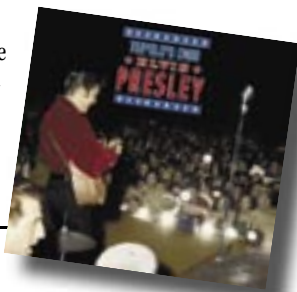

SINGLES: She's Not You / Just Tell Her Jim Said Hello / You'll Be Gone.
BONUS SONGS: For The Millionth And The Last Time / I Met Her Today.
FIRST TAKES: Kiss Me Quick (take 1) / Just For Old Time Sake (take 1) / Gonna Get Back Home Somehow (take 1) / (Such An) Easy Question (take 2) / I'm Yours (take 1) / Something Blue (take 1*) / Suspicion (take 1*) / I Feel That I've Known You Forever (take 1) / Night Rider (take 1) / Fountain Of Love (takes 1, 2) / That's Someone You Never Forget (take 1) / She's Not You (take 1) / Just Tell Her Jim Said Hello (take 1) / You'll Be Gone (take 1) / For The Millionth And The Last Time (take 1) / I Met Her Today (take 1).
MARCH 1962 SESSION: Something Blue (take 2,3,4) / Gonna Get Back Home Somehow (take 2,3*,5) / (Such An) Easy Question (takes 1, 3) / Fountain Of Love (takes 4*, 9*) / Just For Old Time Sake (takes 2*, 3, 4) / Night Rider (takes 2, 3,5) / You'll Be Gone (takes 2,4) / I Feel That I've Known You Forever (takes 4*, 3) / Just Tell Her Jim Said Hello (takes 2,4,5) / Suspicion (takes 3*, 2) / She's Not You (take 2*, WP take 4).
OCTOBER 1961 SESSION: For The Millionth And The Last Time (takes 10*, 7*) / I Met Her Today (takes 4,8,9,16 / Night Rider (takes 1-FS, 2)
JUNE 1961 SESSION: Kiss Me Quick / (take 4) / I'm Yours (take 2,4,5) / That's Someone You Never Forget (takes 5,7) .
 *previously unreleased

Prijs: Girls! Girls! Girls!: 23 € / Pot Luck: 23 €

Verzendkosten: los van elkaar: 1,56 € – tesamen: 1,56 €

Gratis promo-CD bij bestelling van de twee stuks in éénmaal: interview-CD (Elvis in Tupelo, 1956, 1957)

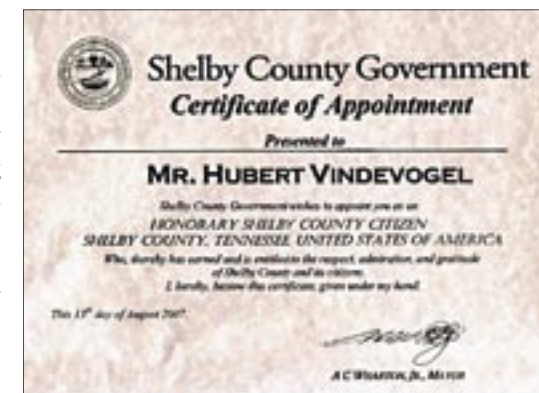
De sleutel van de stad Memphis

Volgend persbericht verscheen in Memphis op 14 augustus 2007:

Hubert Vindevogel is president of the United Elvis Presley Society of Belgium. Peter Haan is president of It's Elvis Time Fanclub in the Netherlands. The two clubs went together Monday night and staged a 45th anniversary party for the clubs. Both Hubert Vindevogel and Peter Haan have led their clubs the entire time -- surely a world record. When ELVIS WORLD publisher Bill E. Burk heard of the party, he approached both Memphis Mayor Willie W. Herenton and Shelby County Mayor A C Wharton and suggested they each award the two presidents on the basis of the many Elvis fans they have brought to Memphis over these many years. Hundreds of Belgian and Dutch fans have spent hundreds of thousands of US Dollars in the city-- in hotels, restaurants and on Beale Street. Herenton awarded Hubert Vindevogel and Peter Haan a Key to the City ... while Wharton certified them as Honorary Citizens of Shelby County. Both were extremely surprised at the twin honors, but shocked when Burk told them now they were "citizens," they could expect tax bills in the mail soon!
IT WAS THE FIRST TIME any Elvis fan club president got honors from both mayors.

Vertaling:

Hubert Vindevogel is voorzitter van The United Elvis Presley Society, België. Peter Haan is voorzitter van It's Elvis Time, Nederland. De twee hielden een party op 13 augustus te Memphis om de 45e verjaardag van hun club te vieren. Zowel Hubert Vindevogel als Peter Haan leidden hun vereniging gedurende deze ganse periode, voorwaar een unicum en record. Toen uitgever Bill Burk (Elvis World) van deze party hoorde, richtte hij een vraag aan de beide burgemeesters: Mayor Willie W. Herenton (Memphis) en Shelby County Mayor A C Wharton. Hij stelde een eerbetoon voor op basis van de vele Elvisfans die ze door de jaren heen naar Memphis hadden gebracht. Honderden Belgische en Nederlandse fans hebben honderdduizenden US Dollars gependend aan hotel- en restaurantkosten, en langs Beale Street. Herenton besliste dan dat beiden de sleutel van de Stad Memphis verdienden terwijl Wharton hen een certificaat uitschreef en toekende als ereburger van Shelby County. Beiden waren die avond zeer verrast met het getuigschrift en de sleutel, maar vonden het minder leuk toen ze hoorden dat ze nu als "ingezetenen" van Memphis ook belastingen zouden dienen te betalen. Het was de allereerste keer dat een fanclubvoorzitter onderscheidingen kreeg van beide burgemeesters!
Foto's: de sleutel van de Stad Memphis / het getuigschrift van ereburgerschap
 Wij danken in het bijzonder Chris D'Hondt voor het lobbywerk bij het verwerven van deze onderscheidingen.

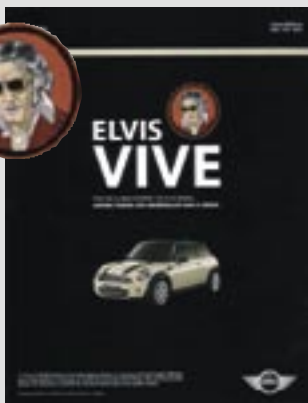

Hubert is nu ereburger van Shelby County, maar natuurlijk ook peter van Shelby, het negentiende kindje van de familie Antheunis uit Gent. Shelby stelt het opperbest, groeit zienderogen en wordt op 23 december één jaar. Misschien meteen een leuk idee om de fiere ouders én het kindje een mooi verjaardagskaartje te zenden. Het adres: Kikvorstlaan 318, 9000 Gent.

▶ Een fanclub van de TCB-band is nu ook een feit. Vanaf 8 juli kan je surfen naar www.tcbfanclub.com. De site wordt beheerd door Ann Sunderland uit de UK, die met de vier muzikanten de contacten legde tijdens de concerten in Antwerpen en Dordrecht (9 en 10 juni 2007) (foto hierboven)

▶ Hierbij de advertentie voor de Mini in Spanje. Toch een eigenaardig gebruik van Elvis' naam! Er staat niets anders dan, "Elvis Lives: at last the Mini Cooper 110 CV ES Diesel". De tekst onder de advertentie is gewoon een overzicht van de attributen van de auto. Zou de tekening Elvis moeten voorstellen?

▶ Een wel erg ongewone CD die gratis bij het blad voor klassieke muziek "FM Magazine" wordt geleverd. Op het schijfje vind je een aantal klassieke thema's die werden herwerkt tot populaire melodieën. Daaronder ook "Plaisir d'Amour" van Martini, bewerkt tot het uiteindelijk "Can't Help Falling In Love" werd van Presley. Op het hoesje een foto van Elvis naast die van Beethoven!

▶ De schaarse bloemenwinkels deden tijdens Elvisweek 2007 wel erg goede zaken. Tientallen bloemstukken van over gans de wereld versierden de grafombes van de Presley's, alsook de oprijlaan naar de Meditation Garden. Eén enkele club ging wel erg ver in hun doorgedreven ijver door publiciteit te voeren via het bloemstuk. Je website vermelden aan het graf van je vriend is niet bepaald de wijze om respect en eerbied te uiten!

▶ Het standbeeld van Elvis te Honolulu werd feestelijk ingehuldigd op 26 juli. Hierboven een foto van het overigens zeer mooie beeld!

▶ De bestaande standbeelden van Elvis over gans de wereld. Neem ook een kijkje naar Memphis, Honolulu, Bad Nauheim, Londen, Nieuw Zeeland, Japan, Israël, Tupelo, Shreveport, Las Vegas.

▶ Nicola Congiu, onze super-sympathieke Italiaan met de stem van goud vertrekt in de loop van de maand oktober naar Los Angeles. Daar zal hij op Amerikaanse bodem proberen roem te zoeken onder de deskundige vleugels van Steve Binder, de wereldberoemde "director" van de Elvis Comeback Show uit 1968. Op 22 juli gaf Nicola z'n wellicht "laatste" Elvisconcert te Ravenna (Italië) en kreeg een staande ovatie van méér dan 1500 toeschouwers. Nicola was te gast in België tijdens drie opeenvolgende concerten: Elvis Birthday Party 2006 en 2007 en het concert te Knokke in november 2006.

We wensen Nicola een schitterende toekomst, maar we zullen hem zeker missen!

▶ Vooral Amerikanen verstaan het niet waarom een klein manneke staat te plassen op een Brusselse straathoek. Dat het ventje ook nog gekleed gaat in diverse pakjes, en soms ook als "Elvis", gaat hun petje helemaal te boven. Op 16 augustus stond Manneke Pis dus leuk te plassen op een boogscheut van de Grote Markt, getooid in een jumpsuit. Op de achtergrond weerklonk gospelmuziek van Elvis.

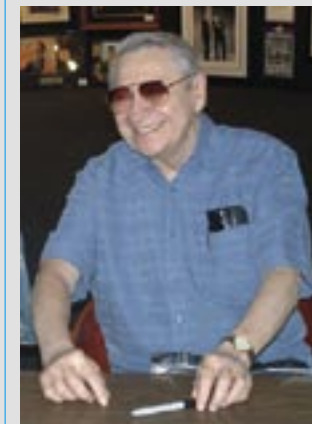

▶ Toen Sillerman de grootste aandeelhouder werd van Graceland werden twee jaar geleden grote veranderingen aangekondigd. Dertig jaar na het overlijden van Elvis worden de komende werkzaamheden nog eens herhaald, maar alles blijft "ondoorzichtig", en hangt alles af van fondsen die kunnen verzameld worden. Zo wordt ondermeer gesproken van: een nieuw hotel op de plaats van het huidige "Heartbreak Hotel", een nieuw ticketpaviljoen aan de linkerkant van Graceland (het oude dateert al van voor 1977, toen het nog "Graceland Plaza" werd genoemd), een brug over Elvis Presley Boulevard (de oversteek is echt wel onhandig), een mogelijke onteigening van een aantal huizen rondom Graceland (om plaats te maken voor diverse musea). Verder vindt Sillerman dat er ook een grote bioscoopzaal moet komen (genre Imax) een hightech museum met allerlei technologische snufjes. We zien wel...

▶ Twee nieuwe themafilms blijken in de maak: eentje zou gebaseerd zijn op het boek van Sonny West: "Elvis: Still Taking Care Of Business", de andere zou een remake worden van "Blue Hawaii". Alsof we dat nodig zouden hebben?

▶ Scotty Moore trad volgens zijn eigen zeggen voor het laatst op te Memphis op 15 augustus 2007 (Peabody Hotel) en kreeg terecht een staande ovatie. Na zijn hersenbloeding in 2004 (hij moest toen een schedelboring ondergaan) werd Scotty niet helemaal

meer de oude. Door de artritis en de daarbij horende pijn blijft het hem moeilijk om nog gitaar te spelen.

▶ Niettegenstaande het huis langs Audubon Drive 1034 geheel gerenoveerd wordt (het kreeg een groen kleurtje, luifels met de letter "P"erop), blijft volgens de laatste berichten de oorlog voortduren tussen Uri Geller en Mike Curb. Volgens andere bronnen zou Uri Geller afstand hebben gedaan van z'n aankoop, die werd bekomen via Ebay. Zijn bod was wel het hoogst, maar dan begon een gerechtelijk gevecht. Volgens Amerikaanse wetten is het verboden om huizen en gronden te verkopen via een internetsite. Hierdoor werd plateneigenaar Mike Curb (Curb Records) de rechtmatige eigenaar. Benieuwd hoe het uitdraait, maar zo te zien is Curb wel de grote winnaar. Elvisfan Mike Freeman en zijn ex-echtgenote (Cindy Hazen) houden er zeer zeker een mooi centje aan over.

► Het Follow That Dream platenlabel gaat vanaf november 2007 een eigen website opstarten. Een domeinnaam werd reeds gekozen: www.followthatdream.com.

► Het Hard Rock Café te New York kreeg recent een nieuwe bestemming: het oude Paramount Theater langs het alom bekende Broadway. Het is hier dat op 15 november 1956 de film Love Me Tender in wereldpremière ging.

► De porceleinen tandkroon van Elvis die via Ebay werd te koop gesteld werd uiteindelijk dan toch verkocht... aan een tandarts. Jim McCarthy, 58 jaar oud vond het hebbeding leuk om te bezitten, weliswaar vanuit het oogpunt van een tandheelkundige, zo voegde hij er nog aan toe.

► Bij onze terugkomst uit de States kregen we voorwaar een dik pak kranten en dagbladen voorgeschoteld die waren verschenen tijdens Elvisweek2007. Slechts twee zijn ons bij gebleven: een steengoed verhaal van de hand van Marc Didden in De Morgen (ik wist niet meer dat die brave man nog schreef), en een naar waarheid, "recht uit het hart stukje" van Guy Mortier in Humo.

► De nieuwe videoclip van Patti Scialfa (Mevrouw Bruce Springsteen) heet "Looking For Elvis". De song maakt deel uit van de nieuwe CD "Play It As It Lays". Op de clip kan je, naast Patti ook Bruce, Nils Lofgren en Elvis herkennen.

► Niettegenstaande de TCB-muzikanten steeds beloven te zullen volhouden aan een komende tournee van "Elvis in Concert" liet Priscilla op 16 augustus heel wat anders uitschijnen. Volgens haar was de versie in het FedEx gebouw beslist te allerlaatste. Natuurlijk kunnen meningen altijd herzien worden.

► Graceland heeft ook een nieuw fotoboek waarin je prentjes kan vinden van de voorbije 30 jaar "Elvisweek" en de legendarisch geworden candlelight.

► Er doen al langer geruchten de ronde dat Robert Sillerman een stukje Las Vegas wil kopen om er een Elvishotel en museum neer te poten. De plaats hadden ze al gevonden: het gedeelte tussen het huidige MGM-Hotel en het Harley Davidson café. Op dit ogenblik kan je daar een aantal kleinere boetieks vinden met uitsluitend

Las Vegas souvenirjes. Sillerman heeft al een naam gevonden voor zijn nieuwe maatschappij: FX Luxury, een afdeling van CFX.

► Tijdens ons driedaags bezoek aan Las Vegas leek de stad wel één grote bouwwerf. Verschillende hotels, waaronder het Frontier Hotel (waar Elvis optrad in 1956) stonden compleet leeg, anderen, waaronder het vroegere Alladin Hotel (waar Elvis huwde) stond helemaal in de steigers. Het hotel kreeg bovendien ook een nieuwe naam: Planet Hollywood. Eerder al werd het oude Alladin geïmplodeerd, maar behield het toch zijn naam. Dat is dus ook verleden tijd. Ook het Venetian (meest prestigieuze complex) bouwt verder en aan de overzijde van het Planet Hollywood verrijst een geheel nieuw hotel. Kranen en bouwerven overal dus.

► Er is weer een nieuwe vinyl- en CDBox op de markt (voorlopig alleen in de UK) met liedjes die niet niet nummer één gestaan hebben in de Engelse Hitparade. Weer zoals drie jaar geleden komt er elke week een singeltje uit tot de box van 18 compleet is. In België zal deze op 3 december in zijn complete vorm verschijnen (alléén de cd's). *De prijs: 75 Euro (+4,20 Euro verzending)*

► De Belgische keukenfabrikant 'Bertels' te Geel tracht zijn waren te verkopen met de hulp van Elvis. De campagne luidt: "Onze prijzen zijn legendarisch", daarnaast een foto van Elvis. De link legt de klant natuurlijk wel zelf.

► Het New Frontier Hotel langs de strip te Las Vegas heeft op 16 juli zijn deuren definitief gesloten. Het hotel opende zijn deuren in 1942 onder de naam "Frontier" en was het tweede hotel langs de nu kilometerslange Vegasstrip. In 1955 kreeg het een opsmukbeurt en Elvis zong er in de "Venus Room" in 1956.

► Het dagblad "Het Laatste Nieuws" brengt graag kleine nieuwsberichten. Naast de ellenlange aanslagen in Bagdad brengt de krant ook nieuws van het thuisfront: "badmatten van Elvis kunnen niet", zo stond te lezen in de krant van 3 september. Een Belgisch bedrijf uit Zele had het namelijk aan de stok met Graceland omdat deze laatste geen badmatten in hun assortiment wilden. Het textielbedrijf Sogilo zou een schadevergoeding eisen van 400.000 € omdat er een initieel akkoord bestond met Graceland. De krant vergeet er wel bij te vertellen dat in de Lage Landen al enkele jaren voetmatten met de beeltenis van Presley worden verkocht.

► Op 10 september was Lisa-Marie Presley te gast in de talkshow van Oprah Winfrey. Lisa zong er voor de tweede keer "in The Ghetto", eerst via een videoscherm en het laatste stukje "live" met het grote "Harlem Gospel Choir". Ook haar dochter Riley was van de partij.

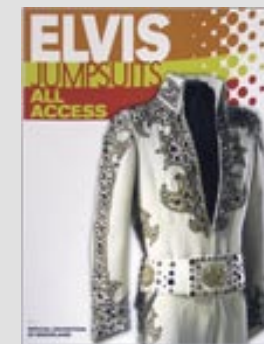

► Op 18 september werd de show "Viva Las Vegas uitgezonden" via ABC-TV. Helaas waren een flink aantal fans teleurgesteld omdat Elvis niet veelvuldig te zien was op de beeldbuis. Er werden naar Amerikaanse normen ook geen hoge kijkcijfers gehaald (6,5 miljoen).

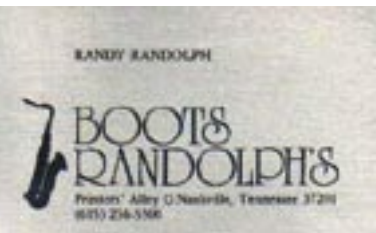
Het showgedeelte werd verzorgd door een aantal heel bekende gasten, die ondermeer volgende songs brachten: Bruce Springsteen: Viva Las Vegas / Faith Hill: That's All Right / Paul McCartney: Heartbreak Hotel / Miranda Lambert: Jailhouse Rock / Chris Isaak & Brandi Carlile: Love Me Tender / Toby Keith & Joe Perry: Mystery Train / Three 6 Mafia: In The Ghetto / Daughtry: Suspicious Minds / Norah Jones & The Little Willies: Love Me / Chris Isaak & Brandi Carlile: Don't Be Cruel / Faith Hill: Peace In The Valley / Patti Scialfa: Looking For Elvis / Celine Dion: Can't Help Falling In Love.

► Van eind februari 2006 tot eind september 2007 telde onze website méér dan 150.000 bezoekers. Dat is een mooi aantal, te weten dat onze nieuwssite pas in mei 2007 werd opgestart. Hiervoor alléén waren er op vijf maanden 30.000 "hits" in beide landstalen.

► Een nieuw fotoboek dat de liefhebbers van de jaren zeventig zeker zal kunnen bekoren: "Jumpsuits All Access". We kunnen het u leveren via onze shop: 21 € +4,30 € verzending. (wegens het grote formaat).

Overleden

-Boots Randolph, die sinds 25 juni kunstmatig in leven werd gehouden wegens een hersenletsel, overleed op dinsdag 3 juli te Nashville. Hij werd 80. Wij wensen de familie alle sterkte toe. Homer "Boots" zal ons blijven als een prima muzikant en een man met veel charme. In de loop van de jaren zestig was Boots een geregeld en graag geziene studiomuzikant. Hij speelde saxofoon op enkele tientallen Elvis-songs waaronder "Return To Sender" en "Reconsider Baby". Ook trad hij in 1961 op aan de zijde van Elvis.

-Hy Zaret, de schrijver van één van de meest bekende liedjes uit de muziekgeschiedenis is op 99-jarige leeftijd overleden. Inderdaad, "Unchained Melody" werd door honderden zangers overgenomen. De eerste opname van deze song dateert uit 1955, al heerst er wel wat verwarring wie al dan niet de eerste versie bracht. Arnold Rypens (The Originals) houdt het bij Todd Duncan, terwijl het liedje datzelfde jaar nog door Al Hibbler, Jimmy Young, The Crew Cuts en Roy Hamilton werd gebracht. Ook Les Baxter deed het over met een instrumentale versie die werd gevolgd door een pianoversie van Liberace. De instrumentale kwam er voor de film "Unchained". Het nummer zal altijd wel bekend blijven als "de" hit voor "The Righteous Brothers" (1965). Elvis zong dit nummer op amper zes weken voor zijn dood tijdens de opname van de CBS Special waarbij hijzelf de piano speelde.

Janis Martin

De Amerikaanse rockabilly zangeres Janis Martin, bekend geworden als de "vrouwelijke Elvis", overleed op 3 september 2007. Zij werd 67 jaar. Janis was een unieke figuur in de wereld van de rockabilly toen ze, met toestemming van Colonel Parker, de vrouwelijke Elvis werd genoemd door RCA. Geboren uit muzikale ouders in Virginia op 27 maart 1940, zong ze al op vijfjarige leeftijd, terwijl ze een jaartje later al gitaar kon spelen. Haar stijl werd sterk beïnvloed door Eddy Arnold en Hank Williams. Ze won de meeste talenten-wedstrijden en verscheen tijdens haar tienerperiode aan de zijde van Ernest Tubb, the Carter Family, Sonny James, and Jean Shepard.

Het was Steve Sholes (RCA Victor) die Martin zou ontdekken en haar uitnodigde voor een sessie in Nashville. Haar eerste plaat werd onmiddellijk een succes en verkocht pakweg 750.000 stuks. Van toen af werd ze gevraagd voor talrijke optredens doorheen Amerika.

Janis bleef ook optreden voor diverse TV-programma's zoals "the Tonight Show", "American Bandstand", en "Ozark Jubilee" met Red Foley waarin ook Brenda Lee optrad. Haar eerste grote countrytour-

nee deed ze samen met Hank Snow, Faron Young, Porter Wagoner, Jim Edward, Johnny Cash en Carl Perkins. Later zou ze uitsluitend met Jim Reeves optrekken.

Janis werd verkozen tot "de meest prominente artieste van 1956". Vanaf 1957 zou ze de grote plas oversteken en ging ze optreden voor de in Europa gelegerde soldaten. Een van haar grote en bekende songs werd "My Boy Elvis".

Toen ze als 17-jarige in verwachting bleek te zijn van een in Europa gelegerde militair werd ze zonder meer gedropt door RCA. Na de bevalling heeft ze nog getracht haar muzikale carrière herop te bouwen. Ze was tijdelijk onder contract bij King Records en Decca, alvorens ze een overeenkomst sloot met het Belgische label "Palette", waarvoor ze in 1960 vier titels opnam. Toen bleek dat, niettegenstaande ze regelmatig optrad in Virginia, haar muzikale carrière op niets uitdraaide gaf ze er de brui aan. In 1970 vormde ze dan terug haar eigen band "The Variations", en toerde terug door Europa. Ze bleef echter dobberen tussen rockabilly (volgens plan van de platenmaatschappij en haar management), de concertorganisators wensten alléén country te horen.

-Dennis Roberts, de optiker van Elvis, overleed einde juli. Hij was eigenaar van de "Optique Boutique", waar Elvis meer dan 400 paar zonnebrillen kocht met het TCB-insigne aan beide zijden. Volgens Dennis maakte hij op bestelling van Elvis ook de eerste twaalf TCB-kettinkjes.

Openingsdagen American Dream

Om het U gemakkelijk te maken de aankopen van uw eindejaarsgeschenken te spreiden blijft tijdens de maand december het Elviswinkeltje open op volgende dagen:

Zaterdag 1/12, zondag 2/12

Woensdag 5/12, donderdag 6/12, vrijdag 7/12, zaterdag 8/12, zondag 9/12

Woensdag 12/12, donderdag 13/12, vrijdag 14/12, zaterdag 15/12, zondag 16/12

Woensdag 19/12, donderdag 20/12, vrijdag 21/12, zaterdag 22/12, zondag 23/12

Woensdag 26/12, donderdag 27/12, vrijdag 28/12, zaterdag 29/12, zondag 30/12

Aandacht: open tijdens de weekdays van 10 tot 18 uur, 's zondags van 13 tot 18 uur.

Tel.: 03-252 90 89

Info

► Marc Hendrickx trekt met zijn boek "Muziek, Mens, Mythe" op tournee langs een flink aantal Belgische en Nederlandse bibliotheken. Hij zal daar het boek op een zeer onderhoudende wijze aan de hand van foto's en videobeelden voorstellen. Raadpleeg op regelmatige wijze onze website www.ueps.be voor de data en uren.

Elvis Presley,

sessions of the seventies

Ondanks de mindere hitnoteringen van Elvis' langspelers en singles tijdens het laatste decennium van zijn leven gingen er keer op keer weer miljoenen van elke release over de toonbank! Velen zien over het hoofd dat de Presley-katalogus gedurende de seventies zodanig uitgebreid werd, dat de platenverkoop zich moest gaan verdelen over tientallen uitgaven waardoor de hitnoteringen achterbeleven. Desondanks bleef Elvis ook gedurende de seventies "The King of Recordsales". Heel wat pareltjes verdwenen tijdens die periode geheel in de vergetelheid! Het is dan ook onze plicht om dit verdwenen goud terug op te poetsen.

Het platendébacle begint in juni 1971 met de release van "Love Letters from Elvis". Ondanks de aanwezigheid van steengoede songs als "Heart of Rome", "This is Our Dance" en "I'll Never Know" bleef deze langspeler op een beschaamde 33ste stek (26 juni 1971) op Billboard's Hot 100 steken. Misschien zaten de wat onaards aandoende arrangementen en overdubs er voor iets tussen. Wie zal het zeggen. RCA had wellicht een veel beter werk bij de eindrealisatie kunnen afleveren! De plaat

doet door deze vreemde arrangementen afbraak aan de aanwezige nummers. Luisteren we maar naar outtakes en ongedubde versies op een FTD-release als "The Nashville Marathon". Met een beetje meer aandacht voor de eigenheid van de songs tijdens de overdubbing had deze schijf een veel beter resultaat kunnen bereiken!

Ondanks de wat slordige eindrealisatie van "Love Letters" blijft dit een steengoede schijf en blijft "I'll Never Know" één van mijn favoriete Elvissongs ooit! Nummers als dit hadden beter een arrangement à la "That's the Way it Is" verdiend, dan had de verkoop misschien ook meer in de lift gezeten. Maar u raadt het al, zoals altijd staan de beste stuurlui opnieuw aan wal! Een aardigheidje aan deze schijf

is dat de originele eerste persing met het RCA logo bovenaan en de woorden "Love Letters From" op één lijn werd uitgebracht. Good old Colonel Parker was hier helemaal niet tevreden mee en liet de plaat met een andere cover heruitbrengen. Ditmaal met het RCA logo onderaan rechts en de woorden "Love Letters From" op twee lijnen! Slechts weinige kopijen van deze eerste persing werden verspreid en natuurlijk hoeft het niet gezegd dat dit exemplaar gegeerd is bij verzamelaars! Eén kanttekening: De Engelse versie werd uitgegeven zoals de eerste persing van de USA uitgave en is helaas veel minder gegeerd bij de modale vinylcollector.

Helaas gaat RCA met "Elvis Now" in januari 1972 op de ingeslagen weg voort!

Deze schijf doet het met een 43ste stek als het ware nog minder goed dan zijn voorganger. 19 weken in de top 100 en de hoogste notering in de top 100 "43" is bezwaarlijk om over naar huis te schrijven! De achterwegeblijvende verkoopcijfers zijn helemaal niet te wijten aan Elvis' zangniveau of aan de kwaliteiten van de uitgekozen nummers!

De combinatie van de titelkeuze en de selectie van de nummers zijn de oorzaak van dit ietwat tegenvallend resultaat. Met de woorden "Elvis Now" op de cover en een inhoud met nummers opgenomen van 1969 tot 1971, komt deze release een beetje onwettelijk over! De wat povere cover en de bijengesprokkelde nummers, kunnen helemaal niet aanslaan bij het publiek. Weerom gaat "The King" vrijuit en krijgt RCA weer de zwarte piet toegeschoven! Nummers als "Sylvia", "Early Morning Rain" en "We Can Make The Morning" verdienen beter dan op zo'n samenraapsel te verschijnen. RCA's motto "Take the money and run" wordt weer alle eer aangedaan! Met de ogen dicht worden de songs op alerhande releases samengegoot waardoor hun muzikale kwaliteit bijna volledig teniet wordt gedaan!

Releases als "The Wonderful World of Christmas" en "He Touched Me" laten we buiten beschouwing daar de verkoopcijfers van dergelijke spirituele- en kerstreekses sterk afhankelijk zijn van de doelgroep

en van de jaarperiode! Door de jaren heen werden ook deze twee uitgaven werkelijke millionsellers!

Mijn favoriete vergeten parel uit de Elvis-katalogus is "Elvis", beter gekend als "The Fool Album", uit 1973. Een waarachtige gouden schijf gevuld met tien pareltjes van songs. Nummers als "Fool", "It's Impossible", "Where do I Go from Here" en natuurlijk "Padre" laten enkel het beste verhoopen voor dit kleinnood. Toch bereikt de schijf de 21ste juli 1973 een povere 52ste plaats in de Hot 100.

Onbegrijpelijk gewoon dat dergelijke collectie nog in de eerste helft van de Billboard Chart niet kan geraken. Weerom wordt de schijf niet gevuld met recente opnames maar met een handvol tracks opgenomen tijdens de 1971-sessies te Nashville! Waarom deze diamanten twee jaar in de koelkast bleven liggen kan niemand begrijpen! Enkel de wijze RCA bollebozen kunnen hier met hun verstand bij!

Om wat verder te teren op het succesverhaal van de "Aloha Special" wordt een prachtige actionshot uit de Special als cover gebruikt!

De ondoordachte coverkeuze en het overaanbod aan Elvisplaten zorgen voor de tegenvallende verkoopsresultaten.

"The King" werd ook in de seventies compleet door RCA en Colonel Parker uitgemolken omdat kwaliteit plaats moest ruimen voor kwantiteit. Elvis' artistieke kwaliteiten werden hierbij ongelooflijk veel onrecht aangedaan!

Een fantastisch album dat door deze RCA-politiek tussen de mazen van het net glipt is "Raised On Rock". Deze steengoede plaat weet op 24 november slechts de 50ste stek in Billboard te bereiken. Ditmaal bevat de schijf wel nieuw materiaal, terwijl de coverfoto ook uit hetzelfde jaar 1973 stamt. Toch weet de plaat niet aan te slaan bij het grote publiek! De fans zijn de RCA-politiek dood- moe en dit vertaalt zich in het aantal verkochte schijven. De koning blijft kwaliteit afleveren. Nummers als "Raised On Rock", "For O'l Times Sake" en "If You Don't Come Back" zijn één voor één keigoede songs.

Deze langspeler werd jammer genoeg het argeloze slachtoffer van

RCA's "big bucks" politiek. De cover had inderdaad beter gekund maar de inhoud was dit keer zowel up-to-date als steengoed!

RCA had zich door de jaren heen een geldwolfreputatie opgebouwd waardoor zelfs kwaliteit niet meer aan de man kon worden gebracht. Elvis werd uit het oog verloren en voor RCA werd "George Washington" de belangrijkste drijfveer. De kwaliteit van de releases ging steeds meer achteruit doordat alles vlug-vlug moest gebeuren. De layout van de Elvisplaten werd compleet verwaarloosd. De publiciteit voor nieuwe uitgaven was vrijwel nihil en naar de inhoud werd niet meer omgekeken. Een thema-lp zoals we in 1970 kenden met "Elvis - Country" en "On Stage" waren volledig uit den boze. Daarbij zou teveel denkwerk komen kijken met de bijhorende kosten.

Ook met de twee volgende studio-releases blijft Elvis' platenmaatschappij dezelfde kwakkelende weg opgaan. In 1974 verschijnt "Good Times". Ogenschijnlijk een mooie langspeler, maar wanneer we naderbij gaan kijken zien we weerom een layout om bij weg te zinken van schaamte.

Om de verpakking van deze, overigens prachtige, langspeler te beschrijven, heb ik maar één enkel woord nodig: goedkoop! Ditmaal zie ik over het hoofd dat de opnames uit 1973 stammen. Alle songs op deze schijf zijn om duimen en vingers af te likken. Toch bereikt "Good Times" op 6 april 1974 een schamele 90ste plaats op Billboard's Hot 100. Dit resultaat kan toch bezwaarlijk het oogmerk van RCA geweest zijn. Het geheel van de Elvis-katalogus wordt nog steeds gezwind verkocht dus waarom zou RCA miljoenen steken in nieuwe releases?

Presley blijft een millionseller, alleen laten zijn nieuwe producten het tegendeel vermoeden. Bij deze schijf heb ik toch een prangende vraag voor de RCA-bonzen: "Waarom gebruikten ze in 1974 als cover voor "Good Times" in godsnaam een foto uit 1972 uit één van Elvis' Madison Square Garden - optredens? Alleen God weet het antwoord op deze vraag en zelfs hiervan ben ik toch niet zo zeker".

Dankzij het knalgoede titelnummer doet de opvolger "Promised Land" het een ietsje beter.

Al kun je een 47ste plaats op 1 februari 1975 maar moeilijk goed noemen. Ik wil weer niet overgaan in een oeverloos gezwets over het hoe en waarom. Op deze twee vragen kunnen we, en daar ben ik zeker van, het antwoord al raden. Een uitermate slecht management van Elvis' RCA-uitgaven.

Voor de miljoenen fans is het nu wel duidelijk! De RCA-politiek tijdens de seventies aangaande het management van Elvis' platenuitgaven hield enkel rekening met het financieel gewin. Hierbij werden Elvis' artistieke kwaliteiten volledig over het hoofd gezien. Kwaliteiten die veel meer verdienen. Elvis was en is nog steeds "The King". RCA heeft dat nooit ten volle begrepen.

Stefaan Demarest

Nabeschouwing.

Het moet u ook opgevallen zijn dat op ééntje na, alle platenhoezen zwart van kleur waren. Ik was in die periode salesman bij RCA en moest die producten zien te slijten in zo'n 100 verschillende platenzaken in de provincie Antwerpen, Limburg en Vlaams Brabant. Het is me bijgebleven dat elke plaat minder en minder ging verkopen op één uitzondering na: "Aloha From Hawaii" werd een knaller van formaat, dank zij de uitzending op TV. De hoes van de plaat, alhoewel door iedereen onmiddellijk herkend, is een afknapper van jewelste. Heb je de kleine foto op de voorkant al goed bekeken? Terug

naar de zwarte periode van Elvis met de zwarte hoezen: je zag als platenkopend iemand niet eens het verschil meer in de platenbakken. Het laatste vakje was "compleet zwart" en je besefte niet eens dat er een nieuwe schijf tussen zat. Het klinkt misschien een beetje overdreven, maar aan marketing werd helemaal niet gedacht. Waarom geen felle kleurtjes zoals het in de sixties wel gebeurde? Kijk maar naar G.I. Blues, Blue Hawaii, Pot Luck, Something For Everybody, Fun in Acapulco, Girls Girls Girls. Je haalt ze er zo uit: blauw, groen, geel. Een lust voor het oog en onmiddellijk herkenbaar. Niet

zò dus in de seventies. Waar vroeger platenzaken vaste bestellingen plaatsten voor een nieuwe Elvis-LP van 25 tot 100 exemplaren, werd mid-seventies nauwelijks geopteerd voor een schamele zes stuks. RCA-België zag plots zwarte sneeuw, maar kon zich gelukkig optrekken aan nieuwkomers zoals David Bowie en Lou Reed. Gelukkig ook kenden de budgetreleases grote bijval wegens hun lage kostprijs (99 Bfr in de normale platenzaak). Voor een nieuwe schijf van Presley moest je al gauw méér dan het driedubbele neertellen, en er stonden ook maar 10 songs op!

Hubert.

Waarom Elvis maar al te vaak als een racist werd beschouwd

“door Peter Guralnick”

Eén van Elvis' favoriete livenummers tijdens de seventies was Joe South's "Walk A Mile In My Shoes". Een song met een klare boodschap die overduidelijk uit de titel af te leiden is!

Elvis Presley 'neemt het op' tegen Mohammed Ali

Meestal liet "The King" een mooie voordracht van de Hank Williams-song uit 1951 "Men With Broken Hearts", dat hoogstwaarschijnlijk South's oorspronkelijke inspiratiebron was, aan het nummer voorafgaan: "Nooit reeds stond je in die man zijn schoenen of zag je de dingen door zijn ogen, noch stond je hulpeloos met een stervend hart toe te kijken. Voor Elvis gingen deze twee nummers niet enkel over sociale rechtvaardigheid maar zeer zeker ook over empathie en begrip.

Williams besluit als volgt: "Dus help je broeders onderweg. Het maakt niet uit waar je begint want het goede dat jou op de wereld zette deed hetzelfde voor hen, deze mannen met gebroken harten!"

Voor Elvis was deze simpele levensles veel en veel meer dan enkel de vocale prestatie van een abstract gegeven.

Neen, dit nummer vertaalde waar hij in geloofde, waar hij vanaf het prille begin had voor gestaan: Het neerhalen van zowel muzikale als raciale grenzen.

Jammer genoeg wordt dit tot op de dag vandaag, meer dan dertig jaar na datum, meer dan eens verkeerd begrepen.

Toen zangeres Mary J. Blige werd gevraagd voor de 30ste verjaardag

viering werd gevraagd een Elvis-nummer te brengen, tekende ze met enkele simpele woorden het algemene gevoel die onder het Amerikaanse volk heerst: "Ik heb hierover gebeden omdat ik wel weet dat Elvis een racist was!"

Mary J. Blige

Aan de andere kant stelde Paul Ackerman, edituur van "Billboard Magazine" en notoir liefhebber van engelse poëzie en rock & roll, dat Elvis' muziek niet enkel een samenraapsel is van country-, blues- en gospelmuziek. Daarnaast zorgen zijn songs voor een klaar en duidelijke uiting van het Amerikaanse samenlevingsideaal. In zijn boek "One Aspect of American Cultural Life" schreef Ackerman reeds in 1958: "De integratie heeft reeds plaatsgevonden!"

"Door de rock & roll", stelde hij nog, "konden baanbrekende artiesten als Big Joe Turner, Ray Charles, Chuck Berry en Little Richard die recentelijk tot de raciale markt waren toetreden, van een grote schare volgelingen genieten, terwijl rock & roll openbloede en dit niet enkel als een regionaal of raciaal fenomeen maar als een samsensmelting van zowel negro- als hilibilly-invloeden!"

Boven: Big Boy Crudup

Rechtsboven: Elvis met BB King en Claudia Lry

Rechts: met Rufus Thomas

Niemand had Paul Ackerman zijn formulering meer moeten omhelzen dan Elvis Presley zelf!

Toen Elvis in de zomer van 1953 voor het eerst de "Sun studio" binnenwandelde en hem naar zijn zangstijl werd gevraagd, stelde hij gewoonweg: "Ik zing alles! Ik klink als niemand!"

Deze woorden, zoals we nu allemaal wel weten, waren veel meer dan louter een gedurfd statement van een bange jongen die nog nooit in het openbaar had gezongen!

Eigenlijk was het meer een duidelijke definitie van de democratische visie die in zijn muziek verweven zit, een visie die geen onderscheid maakte op het gebied van ras, categorie of klasse. Een visie die elke vorm van muziek gelijkwaardig in de armen sloot.

Uiteraard kon Elvis, door de zwarte muziek in de armen te sluiten, op zijn meest volhardende kritiek rekenen.

Op één enkele dag, schreef Ackerman, kreeg hij telefoontjes van twee muziekbonzen uit Nashville met de vraag of Billboard wilde ophouden met het opnemen van Elvisnummers in hun meest populaire countrychart omdat hij zwarte muziek bracht.

Klaarblijkelijk werd hij een tekort of zelfs een totaal gebrek aan klasse verweten omdat Presley in die tijd de algemeen overeengekomen raciale en culturele grondslagen doorheen zijn muziek zonder slag of stoot ontkende.

In 1956 in Tupelo vertelde Elvis tijdens een interview aan een reporter van de "Charlotte Observer" dat hij veel luisterde naar Arthur "Big Boy" Crudup die zijn eerste plaat "That's All Right" voor het eerst op de markt bracht!

Hij stelde dat hij de muziek op dezelfde manier als Crudup aanvoelde en wanneer hij een plaats zou vinden waar hij zich net als goeie ouwe Arthur zou voelen, hij een muzikmaker zou worden zoals niemand nog nooit gezien had.

Door dergelijke beweringen werd Elvis in zijn beginjaren als een grote held voor de zwarte gemeenschap beschouwd.

De twee Afrikaans-amerikaanse kranten van Memphis, "The Memphis World" en "The Tri-State Defender", bejubelden Elvis in die periode als een "rassenman" niet enkel omwille van zijn mu-

ziek maar vooral omwille van, zijn invloed op de gevestigde sociale waarden!

In 1956 schreef "The World": "Het rockfenomeen Elvis Presley deed in één enkele avond Memphis' apartheidswetten ontploffen door op te treden in het "Memphis Fairgrounds" pretpark gedurende, wat algemeen werd beschouwd als een avond voor kleurlingen!

Datzelfde jaar woonde Elvis de jaarlijkse benefietshow van de "WDIA Goodwill Revue", georganiseerd door het plaatselijke radiostation dat zichzelf "Het Moederstation van de Zwarten" noemde, bij. In de nasleep van het gebeuren drukten verscheidene kranten foto's af van Elvis in het gezelschap van zwarte artiesten als Rufus Thomas en B. B. King.

"The Tri-State Defender" beweerde in een artikel dat Elvis de volgende woorden tot B. B. King zou hebben gezegd: "Thanks man, for all the early lessons you gave me!".

Toen hij de volgende december naar de revue terugkeerde, verschenen enkele foto's samen met gevestigde zwarte artiesten als Little Junior Parker en Bobby "Blue" Bland in de conservatieve namiddagkrant "The Memphis Press Scimitar".

Samen met deze onthullende foto's werd een korte tekst gepubliceerd die Elvis' gevoelens voor zijn zwarte medemuzikanten meer dan duidelijk maakte. Onze jonge "King" stelde dat deze show pas het echte werk was en dat zowel het optreden zelf als de reactie van

het publiek recht uit het hart kwam.

Hoezeer Presley zichzelf verbond met deze visie die zich niet enkel baseerde op muzikale verwezenlijkingen maar tevens op de fundamentele menselijkheid, kan men afleiden uit zijn reactie op één van de vroegste

publicaties van een gerucht dat tot vandaag de dag in één of andere vorm is blijven bestaan.

Binnen de afrikaansamerikaanse gemeenschap werd "zogezegd" herhaaldelijk beweerd dat Elvis zowel na een optreden in Boston als tijdens Edward R. Murrow's televisieprogramma "Person to Person" zou gezegd hebben dat zwarten enkel deugden voor het kopen van zijn platen en het poetsen van zijn schoenen!

Het feit dat hij nooit in Boston was opgetreden en allerminst zijn verschijning in het "Person to Person" had gemaakt, kon deze geruchten allerminst doen stoppen. Lang nadat hij zijn gesprekken met de conservatieve pers had stop gezet, kaartte Elvis deze zaak aan bij een publiek die allerminst tot zijn doelgroep behoorde tijdens een interview voor "The Black Weekly Jet".

Ieder die hem kende, vertelde hij aan reporter Louie Robinson, zou er helemaal niet kunnen van

Elvis met Little Junior Parker en Bobby "Blue" Bland

overtuigd worden dat hij ooit deze woorden in de mond had genomen. Verscheidene getuigenissen van zwarten die hem wel kenden staaften deze bewering.

Hij beschreef die misvieringen van de componist van zwarte gospels, de gevierde dominee W. Herbert Brewster die hij als tiener bijwoonde.

Brewsters nummers werden opgenomen door onder meer Mahalia Jackson en Clara Ward, een voorvechtsters voor de burgerrechten van de zwarte gemeenschap.

Brewster zei later dat Elvis' versie van "Peace In The Valley" de beste gospelopname was die hij ooit had gehoord.

De onderliggende bedoeling van dit interview was gelijklopend met de onderliggende bedoeling van zijn muziek! Elvis wilde helemaal geen muzikale superioriteit verwerven. Integendeel, hij wilde enkel een plaatsje in het muzikale universum naast adembenemende artiesten Ray Charles, Roy Hamil-

ton en Howlin' Wolf aan de ene kant en Hank Williams, Bill Monroe en het Statesmen Quartet aan de andere kant, verwerven.

"Laten we dit onder ogen zien", zei hij: "Niemand kan dergelijke muziek zingen zoals zwarten dat doen! Ik kan deze nummers niet zingen zoals Fats Domino. Ik weet dat wel!".

Alle voordelen werden de kop ingedrukt door een anoniem statement dat aan het artikel toegevoegd: "Voor Elvis zijn mensen gewoon mensen ongeacht ras, huidskleur of geloof!".

Dus waarom stierf dit gerucht geen stille dood! Waarom bleef het bestaan, waarom bleef het gewoon algemeen aangenomen tot aan voorbij het punt wanneer Chuck D van "Public Enemy" de volgende onzin uitkraamde: "Voor de meesten was Elvis een held... Voor mij was hij gewoon een vuile racist, klaar en duidelijk!".

Who the f*ck is Chuck D?

Ondertussen heeft Chuck D zijn verklaringen wat genuanceerd. Wat is dan de reden waarom dit gerucht is blijven voortleven? Een verklaring kan misschien ge-

vonden worden in het feit dat de sociale ongelijkheden binnen de zwarte gemeenschap tot op de dag van vandaag op de één of andere manier zijn blijven bestaan.

Ook het feit dat onze samenleving vandaag de dag niet meer zo democratisch is samengesteld als vijftig jaar geleden, is hier zeker niet vreemd aan!

Als Elvis' kroning tot "King" de ambities en strevingen van heel wat mindere goden, zoals Chuck D het zegt, overschaduwt, door wie werd hij dan geïnspireerd en wie was dan nu juist zijn grote voorbeeld?

Elvis was het hier volledig mee eens. Tijdens de persconferentie naar aanleiding van zijn comeback in het "International Hotel" in Las Vegas in 1969 werd Elvis door één van de reporters aangesproken als "The King" maar net als altijd verwierp hij deze titel!

Onmiddellijk vestigde hij de aandacht op een andere aanwezige in de zaal, die van zijn grote voorbeeld Fats Domino en noemde zijn vriend "My great influence from way back".

Elvis vond dat niemand "The King" kon en mocht genoemd worden! Hij zag toen al het grotere geheel. De muziek in de Amerikaanse muzikale traditie die Elvis zo sterk in de armen had gesloten kon nu op zichzelf staan nadat het alle grenzen van huidskleur, ras of nationaliteit had overschreden!

Het gebrek aan vooroordelen aan de kant van Elvis Presley, was volgens Sam Phillips, de stichter en eigenaar van "Sun Records" alsook Elvis' ontdekker, was simpelweg één van de grootste gebeurtenissen ooit. "Het was als het ware subversief hoe geruisloos dit allemaal in zijn muziek tot uiting kwam! Maar we hebben er wel een gevoelige snaar mee geraakt, of niet soms?", stelde Phillips nog. Jake Hess, zanger van de "Statesmen Quartet" en Elvis' grote idool stelde het nog anders: "Wanneer Elvis een nummer zong, beleefde hij gewoonweg elk woord dat over zijn lippen kwam. Er zijn misschien zangers met een even goede of zelfs een betere stem maar Presley had dat bepaalde ietsje meer waar wij als gewone sterfeling heel ons leven naar op zoek blijven.".

Om deze gave recht te doen, om de muziek recht te doen, moeten wij ons soms van het nauwe keurslijf van onze eigen ervaringen ontdoen. We dienen de uitdaging aan te gaan de democratische principes waar de muziek voor staat, te omhelzen. Tenslotte is dit democratische principe misschien het allergrootste geschenk.

Peter Guralnick is de auteur van het boek "Careless Love".

Originele tekst: Peter Guralnick
Vertaling: Stefaan Demarest

Posttarieven

Eens te meer werden de posttarieven een stuk duurder, al wil men dat niet zo direct melden. Door de afschaffing van het niet-priortarifief bracht dit wel een flink aantal tariefaanpassingen met zich mee!

Een voorbeeldje: Een CD, DVD of boek dat minder weegt dan 350 gram kost voortaan 1,56 € aan verzending. Twee CD's of DVD's kunnen nog voor dezelfde prijs. Vanaf 3 stuks geldt een compleet nieuwe regeling omdat hier het tarief in voege komt van pakjes die niet meer in de brievenbus passen. Omdat de postbode voor de aflevering bij U dient aan te bellen moet U hiervoor 4,30 € betalen. Voor deze eenmalige prijs kan u echter tot 2 kg spulletjes bestellen. Vanaf 2 kg wordt de prijs van 4,30 € automatisch verdubbeld.

Knokke 2007

Het lijkt misschien een beetje eigenaardig, maar het Casino te Knokke zal dit jaar geen Elvisfestival kennen. Basis aan deze beslissing ligt de onzekerheid over het gebouw en de komende renovatiewerken. Het was ons onmogelijk een definitieve planning te maken waarbij geen garantie kon gegeven worden of het Casino nog wel op zijn grondvesten zou staan in deze periode. Intussen blijken de werken nog maar eens achteruitgeschoven.

Al met die gedachtegang in het achterhoofd hadden we in januari 2007 al beslist toch en concert te plannen in deze jaargang: Dat werd dan "Elvis, 30 Years After" met de TCB Band en Terry Mike Jeffrey op 9 juni

Op zoek naar:

Ik ben dus op zoek naar een duidelijke afbeelding van Elvis uit de jaren 50 vanaf zijn middel met gitaar en waar hij naar links of recht voor zich uit kijkt. Mensen kunnen mij altijd foto's door mailen op het volgende mailadres: in kieperjochen@euphony.net

Fanclub tour

De 30ste herdenking van Elvis Presley's overlijden is niet onopgemerkt voorbijgegaan aan de Europese Elvis fans. In september- en oktober 2007 brachten een aantal fanclubs, gezamenlijk een show op de been, getiteld: "ELVIS 2007 – The Original Cast". Deze show bestond uit voornamelijk originele muzikanten van Elvis en vervangende artiesten.

De TCB Band, the Sweet Inspirations, The Imperials, Joe Guercio & Orkest. Lead zanger voor de hele showreeks is Terry Mike Jeffrey.

(U kon hem afgelopen 9 en 10 juni nog zien schitteren naast de TCB band in de Elisabeth zaal van Antwerpen en de Kunstmin in Dordrecht).

Officiële fanclubs uit België, Nederland, Engeland en Denemarken werden van dit gebeuren niet op de hoogte gebracht of betrokken. Het was ons dan ook niet mogelijk enige medewerking te verlenen. Wij werden overigens bij de organisatie van onze concerten op 9 en 10 juni op een erg "collegiale" wijze tegengewerkt op alle gebied. Elvis is toch van ons allemaal, of hebben we het mis?

Import CD's

Wegens een actie van de IFPI (Belgische afdeling van de Internationale Federatie van muziekproducenten) is het ons verboden te schrijven of informatie te geven, over importcd's die van Elvis op de markt verschijnen. Ze aanbieden is helemaal uitgesloten.

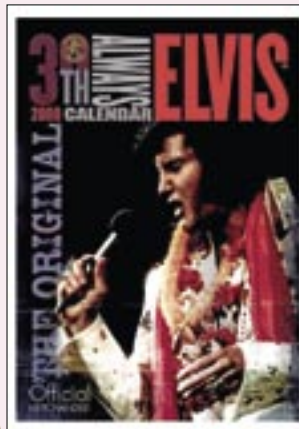
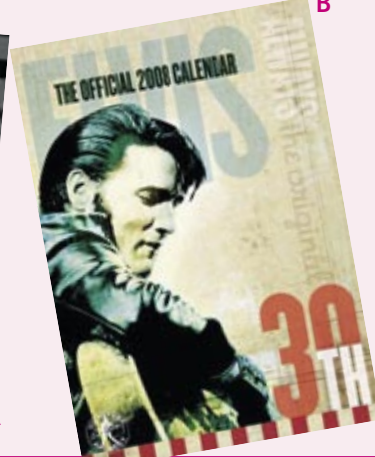
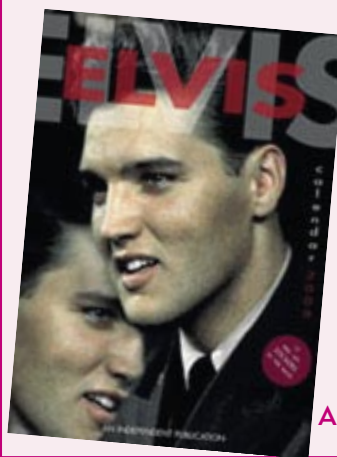
Wij werden door de IFPI op de vingers getikt na een klacht van een andere Belgische vereniging. Deze vorm van verraad is in Elviskringen wel heel tekenend. Op 16 augustus waren nog 50.000 enthousiaste fans bijeen te Memphis. Zij hadden allen hetzelfde doel voor ogen: de liefde voor hun idool. In België slaat deze liefde over in nijd, hebzucht en machtswellust. Het lijkt geen twiifel dat de heren die ons gingen verklikken hun handen in de onschuld zullen wassen. We wensen hen het allerbeste in een onzinnige strijd naar in haligheid.

Elvis, The Musical

Het was de bedoeling in dit blad een aantal pagina's te wijden aan "Elvis, The musical" die in oktober ons landje aandoet. Deze oorspronkelijk –Engelse- productie komt naar Brussel, Charleroi en Luik. Met de directeur van de Belgische overkoepeling hadden we een schriftelijke afspraak dat onze vereniging op deze concerten aanwezig kon zijn met een informatiestand. Op 13 september kwam echter een tegenbericht waarbij de Heer *Pierre Puffet* ons duidelijk vroeg alle informatie van onze website te verwijderen. De aangegeven reden: Elvis Matters had zich ingewerkt en eiste het alléénrecht op promotie. Volgens zijn eigen woorden was Pierre Puffet helemaal niet op de hoogte van het bestaan van onze vereniging. De leiding van EM had zich geprofileerd als "enige bestaande club in België" en de heer PV (vroeger nog een vriend) had vele pagina's publiciteit in de Belgische pers (De persgroep) beloofd. Een beter voorbeeld van belangenvermenging kunnen we ons niet inbeelden. Normaal is het niet onze bedoeling deze conflicten naar buiten te brengen, maar soms gaat de doorgedreven ijver om de beste en grootste te zijn toch een beetje te ver. Niemand heeft hier baat bij, ook de fan niet.

Kalenders 2008

Drie mooie kalenders zijn leverbaar van het jaar 2008. **A**-Dream International (met 12 kleine stickets aan de achterzijde) en **B**-Danilo (de officiële kalender), en bovendien ook nog de Italiaanse creatie van Imagicom -**C**.
Prijs: 9 Euro per stuk (+4,30 Euro verzending), prijs voor drie stuks in éénmaal: 25 Euro
Deze verzending blijft hetzelfde of U één, twee of drie kalenders bestelt.

Song Of The Shrimp

Bij gebrek aan reacties op mijn artikel over “Gentle On My Mind” in UEPS Quarterly 83, heb ik deze keer gekozen voor een nummer dat misschien bij velen de wenkbrauwen zal doen fronsen, namelijk “Song Of The Shrimp.” Ik geef toe, het nummer is niet zo heel moeilijk te verstaan, maar ik vrees dat men onvoldoende aandacht schenkt aan wat een heel mooi liedje is, dat tevens prachtig gezongen wordt door Elvis. Trouwens, men hoort vaak zeggen dat Elvis het nummer voor een garnaal zingt (“Whoever heard of anyone singing to a shrimp!”), maar dit doet hij juist niet. Het lied gaat over een garnaal, maar dat is dan ook heel wat anders, want eigenlijk is het een soort sprookje, een parabel bijna, en het verdient veel meer aandacht van de fans. “Song Of The Shrimp” werd door Roy C. Bennett en Sid Tepper geschreven, en het nummer werd op 27 maart 1962 door Elvis opgenomen voor zijn film “Girls! Girls! Girls!”

Roy C. Bennett (l)
en Sid Tepper (r)

De Engelse tekst is als volgt:

I saw three shrimp in the water
Two were old and grey
I swam a little bit closer
And I heard the third one say:

“Good-bye Mama Shrimp
Papa shake my hand
Here come the shrimp-boat
For to take me Lousianne.”

He showed his mama and papa
The shrimp newspaper he read,
An invitation to all the shrimp
And this is what it said:

“Free ride New Orleans
Stay in grand hotel
Meet Creole gal
Who’ll help you come out of your shell.”

If I should live to be ninety
I will never forget
The little shrimp
And the song he sang
As he jumped into the net,

“Good-bye Mama Shrimp
Papa shake my hand
Here come the shrimp-boat
For to take me Lousianne.”

Elvis zingt het nummer met een voor hem ongewone tongval: hij gebruikt een soort West-Indisch accent om in te spelen op het Calypso-achtig arrangement.

Calypso is een soort muziek uit de Caribische eilanden. De oorsprong van Calypso is vrij vaag, maar men kan aanwijzingen vinden tot heel vroeg in de 19de eeuw.

De eerste Calypso-plaat werd al in 1912 opgenomen en tegen de jaren 1930 begon dit muziekgenre ook internationale bekendheid te krijgen.

Trouwens, het succesnummer van de Andrew Sisters uit 1944, “Rum and Coca-Cola” was eigenlijk een cover van een Calypsoliedje van ene Lord Invader. De Andrew Sisters maakten ook gebruik van een nep-Caribisch accent bij hun opname. Calypso werd wereldwijd zeer populair in 1956, dankzij het nummer “The Banana Boat Song” van Harry Belafonte (later geparodieerd in het Nederlands door André Van Duin). Maar tegen 1962, toen de “Song Of The Shrimp” werd opgenomen, was de Calypso-rage spijtig genoeg al lang voorbij. Dit was niet de enige keer dat Elvis zijn stem met opzet veranderde om te voldoen aan de eisen van een lied: voor “Kissin’ Cousins” gebruikte hij zowel zijn gewoon accent als een platter accent, om aan te geven dat het lied gezongen werd door de twee neven, waarvan één uit de stad en één van het platteland afkomstig was.

Maar terug naar “Song Of The Shrimp”. De zanger vertelt in het eerste vers dat hij drie garnalen in het water zag, twee ervan waren al oud en grijs, maar toen hij wat dichterbij zwom, hoorde hij de derde garnaal zeggen, (hier begint het refrein): “Vaarwel Moeder Garnaal, geef mij jouw hand Papa, daar komt de garnalenboot om mij naar Louisiana te brengen.” (“Louisianne” is een alternatieve benaming van Louisiana.) In het tweede en derde versje wordt verteld waarom het garnaaltje zo graag met de garnalenboot wil meevaren: hij toonde zijn moeder en vader de garnalenkrant die hij las; een uitnodiging aan alle garnalen, en dit stond er geschreven: “Gratis vaart naar New Orleans, verblijf in een sjiek hotel; leer een Creools meisje kennen dat je uit jouw schelp zal helpen komen.”

Dit heeft allemaal nogal indruk op de zanger gemaakt: “Al word ik negentig jaar, ik zal dat garnaaltje nooit vergeten, noch het liedje dat het zong als het in het netje sprong.” “Vaarwel Moeder Garnaal,” enz.” Mooi, niet? En een waarschuwing om niet al te veel aandacht te wijten aan reclame!

Robert Johnson, *The King of the Delta*

Elvis is niet de enige zanger om een liedje over garnalen te zingen. Niemand minder dan Robert Johnson heeft “Dead Shrimp Blues” opgenomen, en zelfs de garnalenboten worden bezongen in het nummer “Shrimp Boats”. En of het dom is om over garnalen te zingen? Wat dacht je van The Beatles’ “Octopus’s Garden” (om over hun “I Am The Walrus” maar te zwijgen!)? Neen, over alles en nog wat wordt er en mag er worden gezongen. Gelukkig maar. En ik blijf erbij: “Song Of The Shrimp” is een heel mooi liedje, dat dan ook schitterend gezongen wordt door Elvis.

Graag hoorde ik van de leden, met welke nummers ze eventueel problemen hebben wat de inhoud en tekst betreft, ik zal dan mijn best doen om een en ander verstaanbaar te maken.

E-mailen kan naar: david.neale@telenet.be of gewoon een briefje sturen naar de club.

David Neale

<http://users.telenet.be/davidneale/elvis/>

Raised on Rock

Een mijlpaal van een dubbel-CD (Follow That Dream Records).

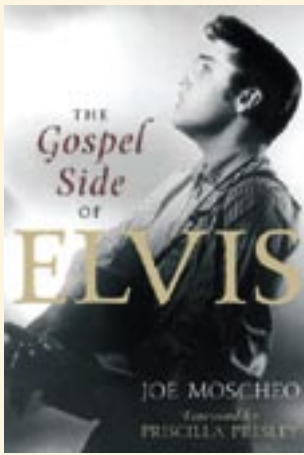
Een beetje geschiedenis:

Marty Lacker stelde aan Elvis voor opnames voor een nieuwe langspeler te maken in de beroemde Stax studio's, op slechts vijf minuten rijden van Graceland. Stax verwierf vooral bekendheid door de vele R&B hits die er door de jaren werden gerealiseerd in deze oude bioscoopzaal. Felton Jarvis, Elvis' producer contacteerde enkele muzikanten van de 1969 sessies. Bobby Wood alsook Reggie Young en Bobby Emmons zegden onmiddellijk toe. Verder werden ook James Burton en Ronnie Tutt gecontacteerd. Op 5 juli liet George Parkhill (Regionaal Vice President RCA) aan Elvis weten dat dit een erg belangrijke sessie zou worden, waaruit songs moesten vloeien voor een najaarsrelease, twee singles en een gospel-album.

Jammer genoeg kwam Elvis tijdens de eerste opnameavond niet opdagen en verscheen hij tijdens de tweede dag te laat op het appèl. De aanwezige muzikanten hadden Elvis al een tijdje niet gezien en uitten hun bezorgdheid om zijn uiterlijk en de eerder afzijdige houding. Tijdens de eerste dag werden slechts drie songs afgewerkt, op 22 juli slaagde Elvis erin hetzelfde aantal "masters" af te leveren in een tijdsperiode van vier uur. Op 24 juli dan merkte Elvis dat zijn persoonlijke microfoon was gestolen. Hij keerde onverwijd

en misnoegd terug naar Graceland en liet de muzikanten ter plaatse achter. Deze konden enkel de tijd doden met het opnemen van enkele "backing tracks". Tijdens deze sessie werden slechts negen songs afgewerkt in wat Bobby Wood (keyboards) een heksenketel noemde. Elvis leverde steengoede versies af van ondermeer "Three Corn Patches", "If You Don't Come Back", "For ol' Time Sake" en "Find out What's Happening", maar zijn directe vriendenkring nam het niet zo nauw met de studio-discipline. Bobby herinnert zich dat tientallen vrienden, muzikanten, RCA-mensen steeds weer de studio in en uit liepen. Elvis moet zich meer dan eens gefrustreerd hebben gevoeld om te moeten werken met zulk een bende. "Are You Sincere" en "Sweet Angelina" werden tenslotte in september opgenomen te Palm Springs, waar Elvis een sessie financierde voor z'n backinggroep "Voice". Van de 24 geplande songs waarvan verwacht was dat Elvis die zou zingen in juli blijven slechts negen pareltjes over. De masters en talrijke onafgewerkte versies zijn te beluisteren op deze dubbelaar. Spijtig dat niemand in goeden doen was tijdens de juli-sessies. Er zat hèèl wat meer in!

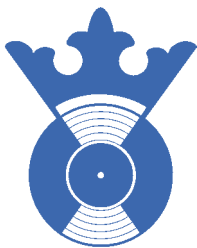

► Een mooie opsteker voor **Joe Moscheo**: hij werd opgenomen in “The Gospel Hall Of Fame”. De ceremonie vindt te Nashville plaats op 29 oktober. Joe heeft reeds een lange carrière achter zich als muzikant, manager en tektschrijver. Deze erkenning is zeker een kroon op zijn werk, naast de eerder vergaarde Grammy’s en andere awards. Hij werkte samen met grote artiesten waaronder natuurlijk Elvis.

Joe zingt nog steeds met heel veel plezier het gospelrepertoire binnen de groep “The Imperials”. Hij schreef ook een boek “The Gospel Side Of Elvis”. Onze UEPS had tweemaal het voorrecht The Imperials te mogen aankondigen (Casino Knokke) maar Joe was er op dat ogenblik niet bij wegens andere werkzaamheden.

Elvis was in Augustus zeker ook aanwezig in Bad Nauheim en Friedberg (Duitsland) waar hij van oktober 1958 tot maar 1960 zijn legerdienst volbracht. Enkele leden zonden ons wat foto's, die we graag met U delen.

USA★2008

Wegens de grote vraag om in juli een reis te organiseren (ideaal voor de bouwvakkers) kunnen we u volgend voorstel formuleren:

Maandag 7 juli: vertrek vanuit Brussel, richting New Orleans, aankomst in de loop van de vooravond.

Verblijf in een mooi hotel in French Quarter.

Dinsdag 8 juli: rondrit doorheen de stad, vrije namiddag en avond

Woensdag 9 juli: vrije dag

Donderdag 10 juli: bezoek aan de swamps (moerassen)

Vrijdag 11 juli: vertrek per trein (Amtrak) naar Memphis, aankomst omstreeks 22 uur.

Verblijf in een hotel in de binnenstad.

Zaterdag 12 juli: rondrit doorheen de stad Memphis

Zondag 13 juli: bezoek aan Graceland en de aanpalende musea.

Maandag 14 juli: vrije dag

Dinsdag 15 juli: bezoek aan Tupelo, het geboortestadje van Elvis

Woensdag 16 juli: vrije dag te Memphis

Donderdag 17 juli: bezoek aan de Sun Studio

Vrijdag 18 juli: vrije dag te Memphis

Zaterdag 19 juli: vertrek naar Brussel

Zondag 20 juli: aankomst te Brussel

Voorlopige richtprijs: +/- 2668 Euro p.p. op basis van een tweepersoonskamer

Inbegrepen: vluchten Brussel / New Orleans, Memphis/Brussel, transport per luxetrein (Amtrak) van New Orleans naar Memphis, hotelkamers, buffetontbijt, inkomgelden van Graceland, de andere musea, Tupelo, Sun Studio, gidsen, drinkgelden voor chauffeurs, autocardiendiensten, begeleiding.

De ticketprijs van de actuele vlucht Brussel / New Orleans / Brussel van 1022 € is hierin begrepen. Vanaf 1 januari kunnen we U ook de prijzen meedelen van de single-triple en quadruplekamers.

Niet inbegrepen: luchthaventaksen, verzekering, andere maaltijden, persoonlijke uitgaven.

Voorschot: 400 Euro p.p.

Vanaf Uw inschrijving kan u maandelijkse stortingen verrichten.

Rekeningnummer: 088-2071862-34 op naam van UEPS

Organisatie: The United Elvis Presley Society

in samenwerking met Carlson Wagonlit, licentie A 1028.

